

οφειλή χωριστά, ούτως ώστε να είναι εφικτός ο μαθηματικός έλεγχος, εκδέτοντας τις ληξιπρόθεσμες δόσεις που πρέπει να καταβληθούν βάσει της συμβάσεως, τις καταβληθείσες από τον ενάγοντα δόσεις, τις ληξιπρόθεσμες δόσεις που πρέπει να καταβληθούν χωρίς να ληφθεί υπ' όψιν η άκυρη ρήτρα, καθώς και η μεταξύ τους διαφορά, πρέπει δε να παραδέτει, υπό την μορφή ενός συνολικού ποσού, το υπολειπόμενο χρέος το οποίο εξακολουθεί να οφείλει ο διάδικος που συνήψε, με την ιδιότητα του καταναλωτή, σύμβαση πιστώσεως υπό την έννοια του πρώτου ερωτήματος στο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ή το ποσό που έχει αχρεωστήτως καταβάλει, ενώ άλλος διάδικος που δεν συνήψε σύμβαση πιστώσεως, με την ιδιότητα του καταναλωτή, ή που συνήψε την ίδια περίοδο, με την ιδιότητα του καταναλωτή, σύμβαση πιστώσεως διαφορετικού τύπου από την προαναφερθείσα δεν υποχρεούται να καταθέσει ένα τέτοιο δικόγραφο με υποχρεωτικό περιεχόμενο;

- 3) Πρέπει οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που απαριθμούνται στο πρώτο ερώτημα να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η παράβασή τους μέσω της θεσπίσεως των συμπληρωματικών απαιτήσεων που παρατίθενται ανωτέρω (στο πρώτο και το δεύτερο ερώτημα) συνεπάγεται ταυτοχρόνως παράβαση των άρθρων 20, 21 και 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2012, C 326, σ. 2), λαμβανομένου υπ' όψιν επίσης (εν μέρει επίσης σε σχέση με το πρώτο και το δεύτερο ερώτημα) ότι τα δικαστήρια των κρατών μελών πρέπει να εφαρμόζουν το δίκαιο της Ένωσης περί προστασίας των καταναλωτών ακόμη και σε υποθέσεις που δεν έχουν διασυνοριακό χαρακτήρα, ήτοι που έχουν αμιγώς εσωτερικό χαρακτήρα, κατά την έννοια των αποφάσεων του Δικαστηρίου της 5ης Δεκεμβρίου 2000, *Guimont* (C-448/98, EU:C:2000:663), σκέψη 23, και της 10ης Μαΐου 2012, *Duomo Gra κ.λπ.* (C-357/10 έως C-359/10, EU:C:2012:283), σκέψη 28, και της διατάξεως της 3ης Ιουλίου 2014, *Tudoran* (C-92/14, EU:C:2014:2051), σκέψη 39; Ή πρέπει να θεωρηθεί, στον βαθμό που οι συμβάσεις πιστώσεως στις οποίες αναφέρεται το προδικαστικό ερώτημα αποτελούν «συμβάσεις πιστώσεως που στηρίζονται σε ξένο νόμισμα», ότι, εξ αυτού και μόνον του λόγου, πρόκειται για υπόθεση με διασυνοριακό χαρακτήρα;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

⁽²⁾ Οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2008, L 133, σ. 66).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) στις 14 Σεπτεμβρίου 2016 — Α.Σ. κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας

(Υπόθεση C-490/16)

(2016/C 419/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσιών: Α.Σ.

Αναρρεσίβλητη: Δημοκρατία της Σλοβενίας

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αφορά η δικαστική προστασία κατά το άρθρο 27 του κανονισμού 604/2013 επίσης την ερμηνεία των προϋποθέσεων του κριτηρίου του άρθρου 13, παράγραφος 1, όταν πρόκειται για απόφαση κατά την οποία ένα κράτος μέλος δεν θα εξετάσει την αίτηση διεθνούς προστασίας, όταν ένα άλλο κράτος μέλος έχει ήδη αναλάβει την ευθύνη για την επί της ίδιας βάσεως εξέταση της αιτήσεως του αιτούντος και όταν ο αιτών αντιτίθεται σε αυτό;
- 2) Πρέπει η προϋπόθεση της παράνομης διαβάσεως κατά το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013 να ερμηνευθεί με ανεξάρτητο και αυτοτελή τρόπο ή σε συνδυασμό με το άρθρο 3, σημείο 2, της οδηγίας 2008/115 περί επιστροφής και με το άρθρο 5 του Κώδικα συνόρων του Σένγκεν, τα οποία ορίζουν την παράνομη διάβαση των συνόρων, και πρέπει η ερμηνεία αυτή να έχει εφαρμογή στο πλαίσιο του άρθρου 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013;
- 3) Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, πρέπει ο όρος «παράνομη διάβαση» κατά το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013 να ερμηνευθεί, στις περιπτώσεις της παρούσας υποθέσεως, υπό την έννοια ότι δεν υφίσταται παράνομη διάβαση των συνόρων όταν οι δημόσιες αρχές κράτους μέλους οργανώνουν τη διάβαση των συνόρων με σκοπό τη διέλευση προς άλλο κράτος μέλος της ΕΕ;

- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο τρίτο ερώτημα, πρέπει κατά συνέπεια το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει την επαναφορά υπηκόου τρίτου κράτους στο κράτος στο οποίο αυτός αρχικά εισήλθε στο έδαφος της ΕΕ;
 - 5) Πρέπει το άρθρο 27 του κανονισμού 604/2013 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι προθεσμίες του άρθρου 13, παράγραφος 1, και του άρθρου 29, παράγραφος 2, δεν τρέχουν όταν ο αιτών ασκεί το δικαίωμα δικαστικής προστασίας, κατά μείζονα δε λόγο όταν αυτό συνεπάγεται επίσης την υποβολή προδικαστικού ερωτήματος ή όταν το εθνικό δικαστήριο αναμένει την απάντηση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ένα τέτοιο ερώτημα που έχει τεθεί στο πλαίσιο άλλης υποθέσεως; Επικουρικώς, τρέχουν σε μια τέτοια περίπτωση οι προθεσμίες, αλλά το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο δεν έχει το δικαίωμα να αρνηθεί την υποδοχή;
-